

GAZETA TRANSILVANIEI

Semnul electoral al

„Frontului Românesc”

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV, STRADA LUNGA Nr. 5.
Telefon 226

Abonament anual 200 lei.
P-zăru săptămânate 500 lei.
Penză autorități 500 lei.
Anunțuri, reclame, după tarif.

FONDATA LA 1838 DE GHEORGHE BARIȚIU.

Apare de trei ori pe săptămână

„...o națiune numai atunci poate prospera, dacă domnește solidaritate și disciplină sufletească între membrii ei” — a spus d-l I. Maniu la Zalău.

Ca și un partid, în care domnește solidaritatea și disciplina partidului național-țărănesc.

Suflet și hotar

Cea mai concretă, mai masivă și mai puternică forță de viață și de afirmare a unui popor, este sufletul său.

Când, în sufletul unui popor nu mai bate pulsul însuflețit de dragoste de neam și țară, când în străine și nemiloase tovărășii sufletul unui popor este diformat, mutilat, cosmopolit și mecanizat de teorii internațional-universale și practici revoluționaro-comuniste, când în sfârșit, hotărnicit fiind de granițele lui naturale, nu mai este totuși expresia propriei existențe naționale, atunci acel popor nu mai are loc în istoria lumii.

Existența tristă, mizeră și obscură a popoarelor deficiente, ce formează cele câteva zeci de republici în Rusia Sovietică este exemplul cel mai clocont.

Popoarele ce au un suflet cosmopolit, o conștiință națională distrusă și o existență dirijată și subordonată forțelor internaționalismului universal, cu toate că și păstrează hotarele, se prăbușesc inevitabil și iremediabil în robia roșie iudaică.

Pentru suprema și universală lor dominație, în care se îndărălesc cu atât de sălbatec fanatism să creadă, jidanii, dușmanii tuturor popoarelor, au tot interesul să facă să piară din suferințele celorlalte popoare ideea națională a statului național!

Slăpâni pe bucuriile popoarelor, ei nu urmăresc pentru a ajunge la supremă lor scop, decât distrugerea, prin orice mijloace, a sufletelor celorlalte națiuni.

În numele unui umanitarism mincinos, propovăduitorii pacifismului universal lucrează cu arișe și sălbatece forțe distructive la pustirea sufletelor popoarelor, pentru ca, pe culmile dezastrului general, să se poată întrona, pe deasupra frontierele popoarelor, păgâna oligarhie iudevească.

Urișește flacăra ale incendiului iudeo-comunist, ce amenință să cuprindă toate statele democratice, trimite, pe deasupra hotarelor, limbi uriașe de foc distrugător, ce vor să mistue mai repede sau mai încet, dar sigur, sufletele popoarelor.

În mâinile integralei democrații, flacăra revoluționară a comunismului incendiază sufletele popoarelor prefăcându-le în cenușa purtată de vânturile internaționalismului iudaic.

Un partid românesc, ori care ar fi el, și în special partidul național-țărănesc, care are pretenția de a conduce în masa celor 80% din populația țării noastre, trebuie să aibă o existență românească în spiritualitatea cărăia să se oglindească sufletul românesc.

Arhanghelii țărănismului însă începabil de a conduce românesc, în spiritul naționalist ce pusează viu în sufletele românești, sprijinindu-se în organizare, în conducere și în direcție de viitor pe elemente heterogene, în majoritate jidovi și jidoviși, ne arată prin talmudica

lor spiritua litate, că partidul de sub șefia d-lui Mihalache este nu numai străin de sufletul românesc ci chiar dușmănos idealului ce azi însuflește întreaga fire românească.

Și totuși...

La toate întrunirile matadorii țărănismului și recent cel mai teribil și mai „roșu” matador al populației noastre rurale dr. Lupu vicepreședintele partidului cu firmă românească și cu suflet iudevesc, nu scapă ocazia de a vorbi despre hotarele noastre, pe singura „dorință” și singurul lor „postulat” de a menține România în actualele granițe: „Noi — adică exțărniciștii — nu putem avea altă dorință și alt postulat decât menținerea României în granițele actuale... Politica acestora, singura dictată de interesele vitale ale patriei, nu poate fi realizată decât pe baze democratice — desigur integrale! — conștientizând cu puteri democratice”.

Pe ce oare se bazează țărăniștii noștri, acești triști copii ai Patriei și adaptivi ai Kahlului, când preconizează apărarea hotarelor noastre prin practicile democrației integrale? Pe ce??

Pe spiritul de negăție al credințelor strămoșești și al idealurilor neamului românesc??

Pe elucubrații de cras cosmopolitism făcute în numele integralei democrații, prin care otrava iudeo-comunismului revoluționar este sistematic și permanent înfilitră în sufletul masei țărănești; pe furtivoase utopii marxiste cari, uicigând idealuri și nimicind conștiințe, strecoară în sufletele amărăciunii și dospește în inimi sentimente de ură și răzbunare contra fraților de-acelaș sânge; pe ferocea deslănțuire a urei dintre clase; pe războiul civil — pe care-l dorește dr. Lupu — și care ar aduce triumful democrației integrale; pe anarhizarea armatei; pe „patriștii” circumciși, ce ne-au cutropit țara și au pus stăpânire pe partidul național-țărănesc; pe practici, care influențând masele populare le ar determina, împingându-le la luptă pentru distrugerea țării și a monarhiei și pentru proclamarea unui regim sovietic în care România să formeze o republică în cadrul U. R. S. S. ului??!

Dacă, lipsiți de suflet și demnitate românească și dacă, iudaizaj până în măduva oaselor, conducătorii partidului național-țărănesc, cred că puterea hotarelor izvoarește din frământări și dezordine, din anarhia revoluționară și practici comuniste, din suflet universal și credințe jidovești, atunci cu siguranță — potrivit inspirațiilor talmudice — țărăniștii vor să implante hotarele noastre, categoric și definitiv, într-o existență internațional-comunistă!

Sufletul formează adevăratul hotar, în care se mistue întreaga simțire națională și în care tră-

este întreaga viață românească a neamului nostru.

În forța masivă, adâncă, puteratică și necesară a sufletului românesc, trăesc acclintite, granitice, hotarele cari asigură și impun existența statului nostru național și monarhic constituțional, în concertul celorlalte popoare.

Născut odată cu hotarul, sufletul românesc este puternica forță ce ne asigură prin veacuri existența.

Singur sufletul românesc ne este eternul hotar!

O mie de ani poporul român a suferit sălbatece cufropiri de hoarde barbare și uriașă valuri de urgie și groază. Secole de a

rândul meleagurile noastre au fost cufropite; hotarul strămoșesc, însă, a trăit totdeauna în sufletul neamului nostru.

Sufletul românesc a fost puterea care a hotărât, după veacuri de robie, destinul poporului nostru.

„Și dacă, print’o absurdă închipuire, am suferi o nouă cufropire vrăjmașe — păstrându-ne, însă, sufletul — peste încă o mie de ani ne am regăsit aceiași frați în aceleași străvechi hotare.”

Pentru că piatra de hotar a țării noastre este sufletul nostru românesc!!

C. I. Odor.

La porțile Gibraltarului.

„Neamestecul” Statelor europene în evenimentele din Spania

Grație poziției sale geografice, Spania ocupă cel mai important punct din bazinul mediteran.

Ingusta trecătoare a Gibraltarului cu mările ambelor continente este în mâinile spaniolilor și numai o mică porțiune, „stânca” Gibraltar, cea mai importantă de altfel aparține englezilor încă din 1704. Aici este poarta de ieșire a vaselor din Mediterană în Ocean și de intrare din Ocean în Mediterană. Nu este deci de mirare, că evenimentele din Spania ating și interesele internaționale ale Statelor europene, care sunt interesate în bazinul mediteran.

Anbele părți belligerante ale războiului civil, din Spania, căută sprijin în țări cu ideologie identică, pentru care ei se luptă. Guvernul „frontului popular” din Madrid, care nu este altceva decât avangarda Internaționalei a III-a, a fost tot timpul sprijinit de Sovietele rusești cu materialul de războiu, cu fonduri bănești importante și cu tot felul de materiale de propagandă. Guvernul „frontului popular” din Franța, desigur, nu putea să nu simpatizeze cu cel din Madrid și să-i acorde tot sprijinul său moral și material.

Purtarea Angliei, ca întotdeauna, în asemenea cazuri, este echivacă și înprecisă. Englezii preferă să rămână buni prieteni cu Spania, indiferent de forma de guvernământ ce se va stabili în Spania. Englezii nu uită, că acum 232 ani în urmă, cuvântul „Gibraltar” a fost pe buzele tuturor. La 24 Iunie 1704 forțele unile britano-olandeze, după trei zile de asediere, au luat dela Spaniolii cetatea (Stânca) Gibraltar, care are așa de mare importanță în sistemul de apărare a Mării Britanii și a cărei pierdere ar fi foarte dăunătoare pentru englezi.

Deși războiul din 1704 a fost provocat în numele Erzherzogului Karol al Austriei, amiralul

Sir George Rok a ridicat deasupra Gibraltarului, imediat după capitularea lui, steagul britanic și, în numele Reginei Anne, a declarat Gibraltarul ca domeniu al Angliei.

În zădar spaniolii au mai încercat de câteva ori să recupeze Gibraltarul, în 1783 Gibraltarul a fost din nou asediat (asedierea a durat 3 ani de zile), însă flota spaniolă, cu tot eroismul său cunoscut, nu a putut să biruiescă flota britanică.

În anul 1786 a fost semnat, între Anglia și Spania, tratatul de pace și cetatea (stânca) Gibraltar a trecut definitiv în posesia englezilor, în stăpânirea cărora se află și acum. Cu toată stăpânirea britanică asupra „stânței” Gibraltar, importanța Spaniei în această strămoșească țară nu poate să fie negată prin faptul mării întinderi a apelor Spaniole și a coastelor sale de pe ambele continente (european și african).

Până în momentul de față toate au mers bine și nimeni n’a încercat să protesteze în contra sprijinului dat de Rusia Sovietică și Franța, Guvernului bolșevizat din Madrid. Dar îndată ce Statele naționaliste — Italia și Germania s’au hotărât să sprijine mișcarea naționalistă din Spania, întreaga presa evreiască, din toată lumea, a început să alarmeze opinia publică cu pericolul „fascist” și un eventual conflict european etc. etc.

Guvernul „frontului popular” al d-lui Leon Blum, acel care a sprijinit până acum guvernul bolșevizat din Madrid, a făcut primul, intervenție, în numele Franței, la toate Statele interesate ca să nu acorde nici un sprijin părților belligerante din Spania.

Franța a înțeles, că în cazul unei reușite a naționalistilor Spanioali, cu concursul Italiei și Germaniei, interesele ei în Mediterană și în Africa de Nord ar fi foarte mult periclitat. Afară de aceasta, politicienii de

rit mozaic, prevăd în o asemenea eventualitate compromiterea gravă a intereselor „democrației mondiale” și de aceea au alarmat întreaga presă mondială „democrată” sau mai bine zis „iudocrată” despre sprijinul „fascismului” și „hitlerismului” acordat naționalistilor spanioali.

Dar apelul de neintervenție din partea Statelor europene în evenimentele din Spania are și el tălcul lui... Se speră, că în acest mod se va sista aprovizionarea naționalistilor spanioli cu materialul de războiu și astfel rezistența lor nu se va mai menține mult timp.

De bandele comuniste ale frontului popular din Madrid să nu aveți nici o grijă! Ele au fost, sunt și vor fi sprijinite de patronii lor din Moscova. Modalitatea acestui sprijin s’a găsit.

În timp ce Guvernul Sovietic formal a acceptat apelul Franței pentru neamestecul în treburile Spaniole, a doua zi „Radio central” din Moscova a anunțat că la Banca Rusiei s’au depus 36 milioane franci aur pe numele și la dispoziția guvernului „frontului popular” din Madrid.

Se precizează, că sumele au fost strânse prin subscripție de către Sindicatele muncitorești. Ce dragoste și devotament din partea muncitorilor „slăbănzi și desbrăcați” ruși, față de tovarășii spanioli!?

Sub forma de inițiativă particulară, cum e cazul cu așa zisa subscripție de mai sus, sub forma de ajutor din partea Kominternului, care e un organ internațional „independent” și sub alte multe forme mascate, bolșevicii ruși și iudeo-comuniștii, din toate țările vor găsi mijlocul să ajute pe „tovarășii” lor din Spania, acceptând de firmă ca întotdeauna neamestecul lor în evenimentele din Spania sau în altă parte ori unde ar fi!.

Prin urmare, pseudo-democrații de nuanță izraelită și comuniști veritabili, vor găsi întotdeauna mijlocul ca să împace formula teoretică de neamestec în treburile interne ale altor State și modul practic de a l practica ca și până a uma.

Însă d-nii Mussolini și Hitler cunos foarte bine prejul adevărat al asigurărilor de „neamestec” ale Sovietelor rusești și cred că nu se vor lăsa trași pe foarță.

Nu este vorba de luptele politice interne de partid din Spania, ci e vorba de luptă pe viață și pe moarte între două curente politice diametral opuse, din întreaga lume — internaționalismul distructiv și naționalismul constructiv.

Victoria uneia din părțile belligerante va fi și victoria curentului politic respectiv, care va avea mare influență asupra Statelor europene.

Indirect deci este în joc și chestiunea strămoșească din Gibraltar, care la un moment dat poate să constituie un motiv serios pentru conflictul armat european.

J. Stancowski.

Acțiunea „Frontului Românesc“

„Frontul Românesc“ la Făgăraș

Județul Făgăraș în fiecare Duminică și sârbătoare este cucerit de echipe ale „Frontului Românesc“ din loc și nu este comună care să nu fi fost cercetată până acum de cel puțin 2 ori. Grație acestei activități și energiei tinerului șef al organizației județene dr. Hariton Moldovan, secondat de un grup de tineri înmoși azi în vechia și româneasca Țară a Oltului, există o singură realitate politică: „Frontul Românesc“.

Sâmbătă 15 cor. ziua Sf. Mării, d-l dr. Hariton Moldovan însoțit de d-l Iosif I. Barbu șeful Gărzilor Naționale ale „Frontului Românesc“ din județul Făgăraș, au inspectat organizațiile comunale din Porumbacu de Jos, Sărata și Scoretu, unde au dat președinților de organizații instrucțiuni despre felul cum trebuie să activeze și cum să organizeze tineretul în „Gărzile Naționale“.

În Arpașul de Jos, fiind zi de târg și fiind adunați peste 2000 de oameni din satele din jur, s'a ținut o foarte reușită întrunire. Timp de 2 ore cât s'a expus programul „Frontului Românesc“, lumea a ascultat cu sfârșită curiozitate trimișilor d-lui Valda-Voevod.

Tot în aceeași zi s'au ținut mari întruniri populare în comunele Ucea de Jos, Viștea de Jos și Viștea de sus.

Duminică 16 cor. d-l dr. Hariton Moldovan însoțit de d-l avocat Emil Ghircoiaș șeful sectorului Șinca Veche, au vizitat comuna Toderița. O altă echipă a vizitat comunele Nătode, Dăjani și Iași. Peste tot locul s'a expus programul „Frontului Românesc“ în mod amănunțit și s'a organizat tineretul în „Gărzile Naționale“ ale „Frontului Românesc“.

Duminică 23 cor. o echipă a „Frontului Românesc“ condusă de d-l dr. Hariton Moldovan, a vizitat câteva comune din sectorul Recea. Peste tot locul au fost primii cu entuziasm de nedescris. La glasul de arhanghel al d-lui Alex. Valda-Voevod șeful Făgărașului de altă dată, pentru care jăranii români din Țara Oltului au vărsat sânge în 1910, punându-și piepturile lor de valachi în fața baionetelor și gloanțelor jandarmilor unguri, pentru ca să-l poată trimite ca reprezentant al lor în parlamentul din Budapesta, azi toți românii s'au încolțit în „Frontul Românesc“. Trecutul și per-

sonalitatea uriașă a d-lui Valda-Voevod, a făcut ca românii făgărașeni să urmeze cu fanatism pe vechii lor conducători făcând zid în jurul lui și dacă va fi nevoie, îl vor apăra cu piepturile lor ca și în trecut.

S'au ținut mari întruniri popu-

In județul Bihor

Duminică 16 l. c. a avut loc în comuna Felcheriu sfințirea steagului organizației comunale. La această solemnitate a participat întreaga populație din comună precum și delegații din comunele din jur. Din partea organizației județene a asistat la această manifestare românească mai mulți luptători ai Frontului, în frunte cu Augustin Barna, secretarul general al organizației județene.

D-l Ioan Tocai, șeful organizației comunale a prezentat drapelul care a fost sfințit de preotul Teodor Popa, care într-o impresionantă cuvântare a explicat sâtenilor simbolul acestui steag, care chiamă la înfrățire românească pe toți bunii români în lupta ce se duce pentru așezarea elementului etnic românesc în drepturile lui firești. Au urmat apoi alții la cuvânt, iar ultimul a luat cuvântul d-l Augustin Barna, care a explicat pe larg motivele care au determinat pe marele nostru conducător Dr. Alex. Valda-Voevod să desfășure steagul naționalismului. D-sa îndeamnă populația să se unească în Frontul Românesc pentru ca astfel cu puteri unite să ducă la biruință steagul nostru românesc.

O altă echipă în frunte cu d-l Iosif Tărău, fost deputat, a vizitat comunele Teleac și Teichea din plasa Tileagd de unde apoi au trecut în comunele Chiștag, Așteles și Peștera din plasa Aleșd. În ultimile 3 comune s'au ținut frumoase întruniri în care reprezentanții Frontului Românesc au ținut cuvântări și apoi au desăvârșit organizarea.

Duminică, la 23 l. c., a avut loc în orașelul Tinca consfătuirea șefilor organizațiilor comunale din această plasă și a comandanților și stegarilor Legiunei Valache din fiecare comună. Sedița a fost deschisă de d-l Gheorghe Roxin, președintele plasei, care arată că Frontul Românesc are puternice organizații în fiecare comună și este

gata să facă față tuturor împrejurărilor. Din partea organizației județene a participat d-l secretar general Augustin Barna, care face o largă expunere asupra situației politice, îndemnând pe conducătorii Frontului Românesc dela sate să stimuleze până la maximum propaganda prin comunele românești.

După constătuire, d-nii Augustin Barna și Gheorghe Roxin însoții de 30 legionari au plecat la frunța comună Husasău, unde în localul Primăriei s'a ținut o impunătoare întrunire publică. Populația s'a declarat alături de Frontul Românesc și a aclamat pe d-l deputat dr. Petre Popoviciu, șeful organizației de Bihor.

O altă echipă compusă din d-nii: Iosif Tărău, fost deputat, Ioan Bonafiu, profesor protopop,

Dem Hășășu, prim notar pens., Dr. Ștefan Hășășu avocat și Dr. Aurel Berea avocat, a descins în comunele: Bulani, Măgești, Josani, Dobricionești și Birin din plasa Aleșd unde a explicat sâtenilor programul Frontului Românesc, la care se alătură cu însuflețire bravă românii de pe valea Crișului Repede.

O altă echipă în frunte cu d-nii: Gheorghe Bologan, președintele Frontului Românesc din plasa Ceica și Teodor Ilie, președintele plasei Centrale, a descins în frunțele comune Holod și Vintere din plasa Ceica și alte comune din județ, unde reprezentanții Frontului Românesc au arătat pericolul comunist care este identic cu pericolul străinilor cari au acaparat bogățiile țării românești.

D-l dr. Emil Centea, președintele Frontului Românesc din plasa Tileagd însoțit de d-nii: căpitan A. Dașcu și Alex. Popoviciu au descins în comunele Tilecuș, Serghis, Vărciorog, Surduc, Copăcel și Borșea din plasa Tileagd unde au avut loc frumoase întruniri publice la cari au participat toți locuitorii comunelor respective. Sâtenii au primit cu multă însuflețire pe conducătorii Frontului Românesc. Nici un alt partid nu mai are astăzi rădăcini în această regiune.

Oradea, August.

Cor.

Dela frontiera de Vest

La o distanță de 8 km. de Oradea, în mijlocul romantic al codrului umbrat de goruni, de pe latitudinea Episcopiei rom. cat., este situată stațiunea balneo-climatică „Felix“. Băi vestite, cercetate și de străini, concurend în ce privește țaria apei termale, renumitele băi din Cehoslovacia (Karlbad, Marienbad etc.). Apa termală izbucnește din adâncimi ca din o fântână arteziană, cu o temperatură de 49 grade. Conținutul ei e bogat în substanțe sulfuroase și radio active cu o producție de 17.000 litri apă pe zi, cu efect pozitiv asupra organismelor suferinde de reumatism, ischias, gută, boli femeiești etc.

Pe lângă băi termale de bazinuri și cabină, sunt și băi carbo gazeose artificiale, sărate și împachetări în nămol, — cu personal special — băi ce se pot face și în timp de iarnă.

Edificiile de băi, vile, dependințe etc. sunt clădite solid și cu exterior modern de autori-

tatea ecleslastică rom. cat. din Oradea și sunt arendate numai la evrei, cari neglijează îngrijirea parcului de brad, a leilor și a parcului cu flori, în schimb profitului obținut în urma exploatarei intențe a vizitatorilor — consumatori printr-o alimentație nu de tot suficientă și corespunzătoare. Direcțiunea și administrația acestor băi, cât și personalul de conducere al vilor și hotelurilor „Melchior“, „Victor“ și „America“ este jidovesc și jidovit.

E ușor deci de înțeles cauza, că 90% din vizitatori sunt evrei, sosiți din toate regiunile țării, cari au restaurante „cușer“ cu inscripții jidovesti.

Evreii maramureșeni și orădani vorbesc numai și numai în limba lui Arpad, iar cei avansați în etate, în jargon maghar german schimonos și de neînțeles pentru creștini. Nu-i de mirat, dacă, cu ocaziunea luării băii, se adună în cerc intim și povestesc mult, cu voce tare

gălăgioși și numai despre „geșă“.

Cercetând satele locuite de Români, în urma contactului avut cu sâtenii, am putut constata, ca în apropiere de Oradea sunt suficienți înstăriți, cu gospodăria destul de bune, case, grajduri, șuri și dependințe agricole și au și teren agricol, primit prin improprietăți în urma expropriării latifundiilor Episcopiei rom. cat. din Oradea.

Regretabil însă, că sâtenii nu prea cunosc limba română, nici acum după 18 ani dela Unire, rostind fraze aproape de neînțeles și amestecate cu cuvinte de import ungar. E o stare deplorabilă care nu ar trebui, în special, să lase nepăsători pe învățătorii și profeșii. Menirea lor de adevărați luminători ai sâtenilor, ar trebui să-i îndemne să țină cursuri de educație, conferințe, sau să aranjeze teatre sătești, spre a stimula cunoașterea și învățarea limbii lor materne.

E trist că în urma contactului constant ce-l au învățătorii și profeșii cu satele și din cauza distanțelor prea mari de oraș, mulți dintre ei sunt aproape rușiți.

Funcționarii de orice categorie socială, vorbesc foarte bucurios limba maghiară, chiar și în oficiu. Se căsătoresc în special cu minoritate, fapt regretabil, ce se constată și la ofițeri... ba chiar avertant din punct de vedere național și de siguranța statului.

Pentru siguranța și conservarea patrimoniului național, se impun serioase măsuri aici, la granița de Vest, unde e nevoie de funcționari trecuți prin suferințe pentru cauza sântă națională, funcționari cu ținută, simțământ, demnitate și conștiință națională.

Dealungul frontierei să se colonizeze numai Români adevărați, iar nu prefăcuții sau timizi capabili de anumite pactări, pentru un blid de linte.

Ordinea, siguranța și existența neamului nostru nu se poate afirma, decât printr-o politică de stat în senz curat și strict național. Contrar, prin și cu acești români și neromâni, se strecoară amazoanele spionajului, cari sapă latent, cu tărie și adânc, la sdruccinarea temeliei statului național.

Felix, la 12 Aug. 1936.

Vasile Chirovase.

La administrația ziarului „Gazeta Transilvaniei“ se află de vânzare romanul „VALAH“ al d-nei Elisabeta Hențiu Preșul lei 50.

Eroilor satului nostru

În satul copilăriei mele — Măleruș — strădania de fiecare zi a celor câteva zeci de membre ale societății femeilor a făcut să se strângă o sumă de bani, cu ajutorul căreia să se poată dura o piatră a aducerii amintii a eroilor. Cele mai multe dintre membrele societății — ele însuși văduve de război — au rupt din sărăcia avutului lor mereu, câte o bucată, pentru a întregi monumentul de marmoră albă, ca sufletul însăși al acelora, cari s'au dus...

Amarnica poveste a lacrimilor cari au udat piatra sufletelor sacrificiate nu poate fi profanată cu vre-o blămă. Au fost poate desnădejdi cari nici acum încă nu au putut erupe în lacrimi; vor fi fost de asemenea inimi resemnate, cari au încetat de mult a mai plânge. Și surile lergii însă, s'au scurs toate din ochii acelora cari, acum douăzeci de ani, cu crinii tinerețelor de abia înfloriți, nu cunosc decât primele îmbrățișări ale vieții și dragostei. Plecarea celui drag, a

lăsat celei rămase goful despărțirii, pe care l'a păstrat în suflet ca la o veșnică fluturare de batisă. Și zilele cari au urmat apoi și cari s'au scurs grele și triste ca niște lacrimi. Și a urmat moartea, înalptă ca o săgeată de trăniet în tinerețea lor, surpându-le înconoscător, catapeteasma sufletelor...

Cine ar putea descrie vreedă desnădejte până la înăunecare de gânduri la vestea opririi în loc a inimii, din care se răsăndea dragostea ca luminile unui candelabru? Cine ar putea spune câte mișcătoare tragedii a răscolit războiul, el însuși cea dintâi și cea mai groznică?

Marea tragedie a jertfelor a fost însă necesară. După cum necesari au fost morții, cu chinurile lor, lungi cât o frunțarie. Coatingentele de eroi însă, dau drepturi celor rămași, mai mult decât orice alte oricât de îmbătrânite hrisoave. Slovele scrise cu sângele picurând din vârful baionetelor, nu pot fi șterse de

ani... Amintirea și proslăvirea lor acum, apoi trecerea în aurul și albastrul basmului și legen deli, formează bazele tradiției, mai valabilă decât toate documentele la un loc. De aceea se spune, că cei morți nu trebuiesc plânși. Că fericirea lor a venit de iadată ce moartea le-a atins fruntea, cu făfăitul negru de aripă...

Pentru cei de dincoace mai ales, tragedia sacrificiului a fost și mai înfloritoare. Mulți din ei au murit împușcați pentru că voiau să treacă de partea fraților. Au fost dintre ei cari au murit spânzurați în ștejarii pădurilor, bănușiți ca nesupuși steagului. Și câte dintre sufletele lor mai ales, și-au părăsit trudnic osămintele, în îndepărtate și necunoscute locuri printr-o jertfă zadarnică... Dar adevărul cel mai înfloritor este, că multora dintre ei, gloanțele fraților, le-au înflorit în piepturi și frunși, trandafirii sângelui cu chinuitoarele petale ale morții.

Flamura victoriei — se credea atunci însă — va face să se uite toate. Timpul de asemenea, se nădăduia, va cicatriza

rănille războiului și va șterge fără urmă sângele.

Dar mulțimea continuă să fie așa de slabă și pentru cei rămași și pentru cei duși. De aceea cei morți ne mustrează. S'a făcut prea puțin pentru li niștea sufletelor lor. Altfel au vizat ei pământul jertfelor. În silasa lor silare dia urmă li se va fi iluminat sufletul la gândul că pământul va rămâne în întregime celor ce li plâng în ultima clipă de conștiință se vor fi bucurat, aflând despre atâtea biruinși câștigate și câte alte tal nice bucurii nu le au albit sufletul: la săcutarea de despărțire a vieții. Cât de ușor le va fi fost astfel drumul pe scările de lumină albastră către ceruri...

Dar toate acestea nu s'au făcut nici până acum, cu toate că lanurile de cruci au fost înegrite de vânturile celor douăzeci de toamne. Ca mâine putrigalul vremurilor va dărâma și aceste ultime semne lumești ale celor ce-au simțit adânc jertfa, imaginea lor nu se va stinge. Și din năcazurile de toate zilele, vor clădi piatra amintitoare a celor jertfiți, care va reșfrange lumina cerului.

Acesta ar trebui să fie ca unul din sancțiunile cuveni date acestei cruci, desăvârșită în strălucirea soarelui de August, înălțată drept — ca sufletele drepte ale eroilor — pe frunțile cărora, același soare de August, de a-lăși ani, nu a mai depus sărutul luminii.

Și ori câteori ochii noștri vor zări monumentul, gândurile noastre se vor ridica spre cei duși în strălucire strălucitoare ale liniștei, ca biblicul fum al pământestelor jertfe.

Constantin P. Taus.

Bibliografie.

A apărut broșura: „Candid C. Mușlea, Protopopi de altă dată ai Brașovului III Protopopul Bratu Buiul (1760—1831) și fiul său Nicolae („Cocoru Buiu“) 1782—1855“.

O broșură, care va fi celtă cu mult interes de cei ce se interesează de activitatea și luptele naționale duse de profeșii de pe vremuri ai Brașovului.

Prețul lei 50. De vânzare la „Cartea Românească“ Brașov

Ouvertură Olimpică

Beția de cifre și culori

— Corespondență din Berlin —

II.

Tribune uriașe mărginesc laturile longitudinale ale acestui teren, pe care a avut loc, după terminarea cursei de stăfă, ceremonie mistică a aprinderii focului olimpic. De pe Piața Jandarmilor, pe care se înalță turnurile cupolice, patinate și cașice, deasupra sobrei construcții Schinkel a Teatrului de stat, renovată de curând în puritatea vechiului stil, a trebuit să dispară chiar și statuia Schiller, a lui Reinhold Begas, spre a elimina orice defect de stil din această simfonie împietrită. Pe sub Tel, stălpul de iluminare, pompoși, de fontă, pe cari acum se legăna peste mijlocul străzii, lămpile cu arcuri de mil de lumânări, au fost înlocuiri cu ferestre modeste, cari deschid, în patru șruri lungi și dese de lumină, o perspectivă grandioasă, dela monumentul lui Frideric cel Mare până la Poarta Brandenburg, în fața căreia — dintr'o pădure de drapele și din lundul unor terenuri verzi și al unor sculpturi lucitoare — fântânile vechi și renovate își așază în sus sulile lor de apă. Apoi se deschide perspectiva spre șoseaua Charlottenburg, până când la „Grosser Stern”, o pădure deasă de steaguri lădrumă, în forme de raze, automobilele venind vertiginos din toate părțile, în 6 rânduri, în cazul dacă nu urmează în linie dreaptă calea spre terenul sportiv al statului.

Ceeace a putut vedea aci spectatorul a fost expus deja în presa mondială. Acum când Stadionul este complet terminat, printr'o cu adevărat „piramidală” prestațiune de milioane de munci cotidiene, superlativale sunt inutile, căci importanța lui nu constă în mărime, în masă, ci în unitatea și în încheierea modului de proiectare și de realizare. Din punctul de vedere al construcției firește, că stadionul-Olimpia este mai mare: un Colosseum modern. Materialul, fier și beton, l-au format arhitectura, verticale severe și orizontale calne se leagă dela coloană la coloană într'un enorm oval, care poartă peste o sută de mil de oameni, în trei etaje uriașe. Aici, ca și pe toate celelalte instalații ale terenului sportiv de stat, firma mondială germană Tel-funken a construit cele mai miraculoase megafone, fără de cari destășurarea jocurilor și comunicarea cu publicul în uriașele încăperi ar fi ca totul escluse. Aceasta se referă mai ales la terenul de destășurarea masselor așa-numitul „Mallfeld”, pe care pe viitor se vor aduna anual la serbarea de Mai 1¹/₂—2 milioane de oameni.

Crescut din peisaj și integrat într'ansul zăce teatrul Dietrich-Eckert, cel mai mare teatru în aer liber, din lume. Putem să mai amintim doar pilonul deosebit înălțat al Casei Sportului German, ale manșelor și ale celorlalte înfăptuiri de construcție. În Döberlitz însă, au departe de terenul sportiv al statului, s'a creat, din inițiativa și din spiritul soldătesc germano-prusac, satul olimpic, un stabiliment, care, ca și întregul teren sportiv al statului, nu este altceva, decât gând turnat în piatră, precum ar trebui să fie în general arhitectura. Acolo s'au adunat echipele olimpice de pe toate plaiurile lumii, puțind admira cu drept cuvânt uriașele prestațiuni, ospitalitatea, amabilitatea și camaraderia spiritului ostășesc german, care s'a instalat în satul olimpic, după terminarea concursurilor. Aceasta însă încă nu e totul:

fabricile de drapele și de insigne au fost în ultimele luni, în plină exploatare. Băncile așteptau să fie asfaltate. Garajele trebuiau să alimenteze cu material un plus de zeci de mil de mașini și să le adăpostească. Malle străzi liniștite au fost închise și amenajate pentru adăpostirea automobilelor. Poșta a înființat 500 de chioscuri noi pentru vânzarea mărcilor poștale. Cele mai mari pregătiri le-a făcut însă C. F. germane și oficiile de comunicație ale orașului. Dacă ne gândim, că aceste mari aranjări de pe terenul sportiv al statului au fost cercetate, simultan, aproximativ de o jumătate de milion de oameni și că aceștia nu vor fi avut poștă să aștepte ore întregi începerea concursurilor, trebuia să se ia măsuri, ca enormele

masse de oameni să fie transportate la fața locului cel mult într'o oră și jumătate și după terminare aduse înapoi în diferitele cartiere ale orașului. Tramvaiele electrice transportau pe oră 48 000 de pasageri la terenul sportiv, trenul subteran 25.000, celelalte trenuri mici, omnibusurile și alte vehicule 40 m, pe lângă 10 000 de autoturșuri și mii de mașini particulare.

Și astfel am ajuns iarăși la beția de cifre, ceeace, ori cât am voi, nu poate fi evitată. Toate mașinile inventate vre odată de spiritul omului, au fost puse în serviciul voinei stăpânitoare de a face din strălucirea de sunete a acestei ouverturi olimpice o simfonie a popoarelor. Nu este oare un simbol și totdeodată o realitate, faptul că în seara întâi a festivalelor, urmându-se unei dorinți a fondatorului Jocurilor olimpice, baronul Coberlin, a răsunat în stadionul Olimpia *Symphonia a noua* a lui Beethoven, în joc coral: o îmbrățișare a milioane de oameni.

Ecouri de presă

Grecia naționalistă. — Din Spania.

Politica, Belgrad:

După ultimele informațiuni soșite din Atena, guvernul generalului Metaxas ar prepara o nouă Constituție, care ar consacra instaurarea unui regim complet după sistemul fascist. El prevede în acelaș timp crearea unui nou partid naționalist.

Guvernul care urmărește menținerea dictaturii actuale pentru o lungă perioadă, va lua în studiu imediat o nouă organizare și o nouă educare a tineretului, după modelul instituțiilor analoge din Italia și Germania.

„Führer”-ul nouilor organizații ale tineretului naționalist s'a și desemnat și va fi dl Constantin Kotzias, actualmente primar al Atenei.

Se adaugă că generalul Metaxas dorește să fie considerat nu numai ca singurul și hotărâtorul al ordinii legale existente actualmente în Grecia, ci și ca regeneratorul țării, și că în acest scop el urmărește reforme adânci în structura politică a Statului.

Se anunță că una din vito-

rele măsuri ale guvernului va fi promulgarea unei legi prevăzând dizolvarea partidului comunist.

l'Echo de Paris:

Există lucruri groaznice, rafinate diabolice în cruzime. Într'o mânăstire, un stareț a fost înmuiat în petrol, apoi a fost ars ca o faciă. Călugărițele au fost plimbate goale de-alungul orașului. O alta avea pieptul deschis cu o lovitură de cușit. Inima și plămânii i-au fost smulse și expuse. În alte locuri, călugărițele au fost legate între ele cu un fir de fier în care s'a dat drumul unui curent electric care le-a electrocutat.

Le Franciste (Jacques Dille):

Această confrație universală, anunțată și voltă de către Lenin ar urmări să facă din Franța șampionul sacrificat al Internaționalei jidănești în lupta sa contra dictaturilor naționale ale lui Hitler și Mussolini care scapă din ghiara ei.

I. M

Explorări în insulele Oceanului de sud.

Savantul prof. dr. Weston A. Price, a intr' prins în ultimul timp pe insulele Oceanului de sud (Fidschi, Samoa, Hawaii, Cook, Marquesas, Tonga, Noua-Caledonie) interesante călătorii de explorare. Chestiunea, care îl interesa, era să constate ce înfluență are alimentația civilizațiilor asupra stărilor sanitare a triburilor indigene, cari locuiau pe acele plaiuri.

După nițică trudă, găsi multe triburi de indigeni, ducând o viață naturistă (nudistă), cum s'au pomenit din tată în fiu, triburi cari nu adoptară nici alimentația civilizațiilor, nici obiceiurile lor. Acești indigeni, în comparație cu alte triburi de indigeni, erau cu mult mai bine dezvoltati în ce privește fizicul lor și peste tot posedau o imunitate extraordinară față de cari dănișilor. Aproape toți dănișii li erau crescuți în regulă și în rânduri normale. Cu totul alta era situația indigenilor favorizați de civilizație, cari introducea în hrana lor zilnică timp mai scurt sau mai îndelungat alimente importate, ca: făina albă, zahăr rafinat, cofeturi. De generarea falcilor și neregularităților dinților erau la acește triburi cu mult mai pronunțate, la fel cu acelea, pe care susmenționatul savant le-a găsit și în

alte țări și la alte popoare. S'a constatat că la indigeni, cari trăiau o viață naturistă — din 1000 de dăniși examinați — în calcul mediu numai 1—6 dinți erau atâcați de carie, câtă vreme la acela cari adoptaseră alimentația albilor, aproape 300.

Dr. Weston A. Price a luat vre-o 2000 fotografii, a analizat chimicește multe probe de alimente și examină el însuși mulți oameni, constătând multe îmbolnăviri de tuberculoză. De data aceasta ești la iveală că infecțiunea cu tuberculoză era provocată nu atât de primejdia contaminării cât mai mult de debilitatea pronunțată a rezistenței fizice contra acestui flagel. Tuberculoza se manifestă mult mai pronunțat în generația a doua, când indigenii părăsind modul lor de viață tradițional, adoptară alimentația importată. Alimentele importate sunt lipsite de minerale (săruri minerale) activatori și vitamine. Indigenii cumpără cu plăcere alimentele noi, ce li sa oferă: făina albă, zahăr, cofeturi, fiindcă le satisfac ușor senzația foamei din cauza înalțelor calorii. Orbiți de splendoarea civilizației, ne mai fiind stăpâni pe obiceiurile lor, pierd instinctul natural pentru defectuoșitatea alimentației așa numite civilizatorii.

CINEMA „ASTRA”

Dela 28 AUGUST

Cel mai grandios film al anului

CHARLES BOYER in FERICIREA

După celebra plesă a lui HENRY BERNSTEIN
Cu: GABY MARLAY, JAQUES CATELAIN.

Explorările în continuare pe acest țărâm (influența alimentației civilizatorii asupra stărilor sanitare a indigenilor din țările transoceanice) ne vor aduce dovezi frapante într'o bună zi despre defectuoșitatea alimentației civilizatorii și despre obiceiurile lor vătămătoare sănătății.
(După Dental Magazine and Oral Topics).

T. T.

Recenzământul

somerilor intelectuali

Ministerul de Interne, Institutul Central de Statistică prin organele sale urbane și județene va face, în luna Septembrie, recenzământul somerilor intelectuali din întreaga țară.

Odată recenzământul executat, evidența obținută va fi ținută la zi, prin înregistrarea tuturor nouilor diplomați, prin eliminarea din liste a acelora cari în tre timp se plasează și prin în scrierea benevolă a tuturor acelora, cari vor face cereri de înscriere în registrele speciale existente la acea dată la Institutul Central de Statistică, iar pe viitor numirile se vor face numai dintre cei cari sunt trecuți în această evidență întocmită de Minister, prin Institutul Central de Statistică.

Primăria Municipiului Brașov.
Comitetul școlar comunal

Nr. 331—1936

Publicațiune de licitație

Pentru complectarea mobilierului necesar școalelor primare și de copii mici de stat din Brașov, se va ține în sala de ședințe a Comitetului Școlar comunal Primăria Brașov, în ziua de 7 Septembrie a. c. ora 5 d. m. o licitație publică cu oferte scrise în conformitate cu „Normele generale” publicate în Monitorul Oficial Nr. 127—1931.

Odată cu oferta se va depune o garanție de 5% din valoarea lucrării.

Condițiuni detaliate se pot vedea la Comitetul școlar comunal, Primăriele etaj II. camera 9.

Brașov, la 17 August 1936.

Președinte:

Dr. N. Stinghe.

p. Secretar:

474 1—1

Dora Marcea.

Cinema Capitol

Începând de Marți rulează filmul

„In lacrimi s'a născut iubirea”

100% vorbit în limba germană cu cei mai buni artiști: GARY COOPER și ANU HARDING. Olimpiada 1936. No. 5—6 sfârșitul cu stingerea flacării și coborârea drapelului în fața 150,000 de persoane. Complectare: Paramount-Journal.

Vine! Vine!

„Ultimele zile ale orașului Pompei”!

Reununea Agricolă Brașov-Schetu

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați, că în ziua de 29 August, ora 4 d. m. se va ține licitație publică la dl Ioan Cațanaș (economul Reunionei) din Str. Câpitanului 9, a următoarelor obiecte: 1 căruță completă, 1 ham pentru cal, 1 plug și diverse accesorii pentru stână.

Brașov, la 22 Aug. 1936.

475 1—1

Comitetul,

Telef. 1026

Telef. 1026

„CRISTALUL”

Ioan Tonca

Brașov,

Str. I. G. Duca No. 14
magazin cu geamuri, rame și oglinzi.

Execută ori și ce fel de lucrări de geamuri la construcții și încadrează tablouri cu rame la prețurile cele mai reduse. 2—8

Perzându-se permisul de circulație pentru bicicletă cu No. 3570, eliberat de Poliția Brașov, pe numele Ella Pfaff, îl declar nul.

Motocicleta Wanderer 2 cilindri funcționează perfect 4⁰⁰ lei. Andrei Bărbănteanu 9, Brașov. 478 1—1

Aviz. Perzându-se permisul de circulație pentru bicicletă No. 5304 eliberat de Chestura Poliției Brașov pe numele Ioan Muntean din Vulcan, îl declar nul și fără valoare. 476 1—1

Se caută domnișoară bachelarească reală ca preparatoare la trei fetițe, pentru Focșani.

Amatoarele să se prezinte între orele 10—12, în Strada Crișan 13, Brașov. 477 1—1

Căutăm desenatori

tehnici specializați în construcție de motoare cu combustione, cu pregătire și practică. Oferte complete, la Rudolf Mosse București, B dul Brătianu 22 sub: „Motoare”. 449,2—2

De vânzare teren de 717 m. p. situație frumoasă. Informațiuni Sir. Invaltorilor No. 15. Telefon 434. 468 2—5

De închiriat 5 camere parțiale, etaj I, bucătărie, baie, dependințe, colț de stradă, locuință sănătoasă. Informațiuni la Camera de Muncă d-na Mezzetti. 444 4—5

Intravilan 14.000 m² lângă linia ferată de vânzare. A se adresa Str. Avram Iancu 92 Etaj. 434 1—1

Din jalea pădurilor noastre

Într'un ziar din Capitală, un bun Român și vejnle apărător al pădurilor noastre, dl ing. M. P. Florescu semnează un articol bine documentat, în care arată cum, la adăpostul oamenilor politici, diferite societăți forestiere jidovești și streine (cum este „Ofa” din Budapesta, Str. Zoltan Nr. 16 și alta „Lomeș”) au devastat regiuni întregi, cum este valea Mureșului, Ciuc, Tulgheș, Bicz, Munții Neamțului și alte multe regiuni.

Din această societate „Ofa” face parte și „Valea Mureșului” cu acționari, cu tot consiliul de administrație streini și cu sediul în Budapesta. Conducătorii ei sunt jidani, în frunte cu Stekl Artur, care nu poate mistul pe Români, dar care și a făcut palate de milioane chiar în Brașov, acest strein, care stă prin indulgența și poate nepăsarea Ministerului Muncii, dar care înjură statul român când are poftă, care a frustat — cum am arătat în alte numere și cum voi mai arăta cu noul probe — cu sume fantastice statul. E revoltător cum această societate face afaceri în România, dar nu are nici un Român în slujba ei! afară doar de câțiva bieți români veniți din țara Moșilor, cari muncesc greu pentru 20—30 lei pe zi și un biet servitor din Scheiul nostru.

Dar mai revoltător este că acum de curând această societate a putut obține la o licitație în legătură cu pădurile statului, cantitatea fantastică de 92.000 m. c. de lemn, deși cum spune dl ing. M. P. Florescu, pădurea este foarte tânără, deci er fi o crimă să se taie.

Pentruca opinia publică să fie pe deplin edificată, pentruca muncitorul român să știe și ei pentru cine munceste, iar statul să cunoască cui a acordat tăierea pădurilor (de sigur că cei dela „Ofa” au bani pentru o concurență la licitații) vom da, mai jos, numele adevărat — nu acela pe care îl spune „Ofa”

din Brașov — a tuturor jidanilor streini proprietari și din consiliul de administrație.

Iată-i: președinte Robert Juliard, Friedrich Ehrenfest, Jacques Keller, dr. Arthur Reiter, Simon von Krausz, Max Ritter von Anlauch, Alcert Jossua, baron Paul Kornfeld, dr. Eugen Metzler, Leo von Pauer, Leopold Pilzer, Richard Pohl, William Ringle, dr. Karl Schrecker, Ludwig Sonnenfeld, Eugen Wolf.

Aceștia sunt. Ne linau legăți cu pământ de pământul acesta, unde d n îngăduința noastră trăesc toți acești străini, odată ce și-au văzut în mână pădurile, le exploatează cum vor.

Zilele acestea em celit în ziare că pentru ridicarea soclului statului generalului Moșoiu la Oradia Mare, s'au angajat numai lucrători unguri, lucrători streini, cari mâine vor scuipa aceeași statue, deoarece la licitația jidantă a ieșit tare și mare un pețar minoritar.

Uade vrem să ajungem? Alarma, pe care o dă dl ingner silvic M. P. Florescu, este legitimă și nu poate decât să îngrijoreze inima oricărui bun Român.

Mai înainte de a reveni cu alte dovezi în contra societății „Ofa”, cerem insistent să se anuleze licitația dela 27 Iulie 1936, ca fiind contra legilor, deoarece e vorba de o societate par streină. Iar de acum înainte aici un brad din țara noastră să nu mai fie vândut jidanilor din Budapesta.

Nu se pot acorda, prin licitații, toate cele de mai sus Românilor? Noi nu credem!

Este însă aici cazul să stăm și să ne gândim asupra urmărilor ce decurg din această mare greșală, ce se repetă de ani și ani de zile. Să reflecteze și cei cari n'au cunoscut această stare de lucruri, iar cei în drept să ia măsuri să o facă.

E vremea!
E. Hențiu.

a ajuns la frumoasa situație materială...!

O doamnă dela masă oftează poate învidiind fericirea semenei sale, soția domnului cu „birou de informații”. Apoi urmează discuții și comentarii pe „chestie”, pe „afaceri”: cum se poate, cum se face, de ce se face, de ce așa și de ce nu altfel, deoarece nu-i frumos să tragi zece biruri: legale și ilegale, văzute și nevăzute dar exorbitante, scandaloase, curată hoție prin bună învoială, a cărui victimă e cetățeanul, păgubaș statul și beneficiarii de sume, dacă vrei cifre astronomice, cei doi: intermediarul cu firmă și cutare slujbaș, bugetiv de două ori (direct și indirect) dela cine știe ce departament ori instituție de stat, ce rezolvă chestia și se îngrijește de punerea pe cale bună a necazului ori abuzului de categoriei... grea.

Și masculul, care a servit amplele informații asupra procedurii și achizițiilor făcute de personajul de atacuri verosae, bun cunoscuți, poate amici, pune capăt discuției, mângâindu-și cu ambele mâini untura din față:

„Și ce ne pasă nouă! Așa sunt vremurile, și oamenii deștepti și cuții (sic) se evidențiază și profită. Ce ilegal? Ce hoție? Vorbești prostii! Muncind cinstit în țara asta, n'ai ce-ți trebuie, nu vezi tu!”

Aș fi vrut să cunosc numele eroului și el acelaia ce i-a făcut apologia, aș fi vrut să mai găsesc date; n'am putut. Am rămas cu cele auzite și verosimilitatea lor ne o confirmă viața cotidiană a masei plină de nevoi și de lipsuri, frecată, țărâță și șicanată până la lacrimi.

Suntem ori care convinși că se fură, ori se fac hoții și că traficul de influență face parte sau este legat de pețiție și nevoie. Dar că acestea constituie o mândrie și o laudă a lor și pretinilor lor, spusă în plin public fără să ai dreptul să te miri și scandalizezi, — asta nu o știim.

Ei bine, dar acesta este un caz dintr'o mie, poate, și așa de bine organizate și adânc sădite în mentalitatea practicienilor lor, încât ca să stărpești cu desăvârșire această cangrenă mistuitoare a credinței, cinstei, dreptății și caracterului, ar trebui să inițiezi un oficiu de streang public, un timp, și apoi orice obțulare s'ar putea să fie tratată într-un fel care să desgate pe toți concurenții păcatului traficului de influență și furtului, cu desăvârșire.

Dar sub masca democratismului de debandadă și favoritismelor de astăzi, totul se poate, totul se discută, totul se critică, și cinstea, munca și caracterul sunt desconsiderate pentru că cei ce au aceste însușiri, au și voiața și îndrăzneala de a spune și face ce vor, ce sunt, fără prejudecăți, în față. Democrația este un regim de agitare continuă, fără a putea îndestula aproape nimic. Și acest regim de agitare demoralizează împingând populația sensibilă, simțitoare, a unui stat, spre pesimismul nelăst în orice latură, gata de orice, când vede atâta indiferență, atâta jaf, atâta jale în masse — față de puștii ghiftuiți, cari încheie fiecare zi cu: ce ne pasă nouă...
V. P. Rogoz.

Familie Bedișeanu și căpit. Cristescu mulțumesc pe această cale tuturor acelor, cari prin prezența lor, prin scris și prin depuneri de flori și coroane, au luat parte la marea durere încercată prin pierderea scumpului nostru părinte
Vasile Bedișeanu

Germania a sporit serviciul militar la doi ani

Un nou decret al cancelarului Hitler, a stârnit mare senzație și surprindere. În timp ce aderarea Germaniei la acordul de neamestec în Spania, părea a aduce o liniștire a situației încordate din Europa, decretul amintit al cancelarului produce noui îngrijorări.

A fost anume semnat decretul prin care serviciul militar obligator în Germania, care până acum era de un an, a fost sporit a doi ani pentru toate armele.

Cercurile politice atribuie noua măsură luată de Hitler sporirii înarmărilor Sovietelor și a hotărârei guvernului sovietic de a menține sub drapel actualele efective ale armatei.

Mărirea termenului serviciului militar activ, face ca armata germană să aibă în permanență sub drapel un efectiv de aproape un an, devenind astfel Germania cea mai puternică putere militară de pe Continent.

Alianța Franco-Polona

Vârtejul haosului nesăbuit, care a cuprins lumea politică internațională, a marcat prin evenimentul de acum câteva zile, un fapt care prin urmările lui se extompează ca speranța unor zile mai bune pentru omenie.

Acest fapt a fost prezența distinsului militar al Franței generalul Gamelin, șeful marelui stat major, la Varșovia, a cărei vizită a fost așteptată cu deosebită bucurie de opinia publică a republicii reînviată, Polonia. A clocoțit sângele polonez al urmașilor lui Michiewicz, postul și al mareșalului Pilsudsky eroul legendar național, de numele cărui este străns legată reînvierea patriei împărșită atâd-tă, — la aflarea știrii că nobila neștiune franceză și-a trimis solul ei pentru a verifica alianța militară existentă între cele două republici. Și cum Polonia nu era să întâmpine adânc recunoscătoare pe trimisul acelei Franțe care în 1920 datorită sprințului ei militar, alungă trupele sovietice comandate de mareșalul Tuhačewky dela poartile Varșoviei? Exista o alianță militară defensivă între

Franța și Polonia, pusă în slujba respectării tratatelor de pace.

Această alianță era amenințată să devină caducă datorită politicii externe, pe care colonelul Beck căuta să o imprime Poloniei și care tindea la îndepărtarea ei din orbita Franței și apropierea de Germania nazistă.

Dar văzând pericolul ce amenință interesele ei vitale — Polonia a găsit de cuviință ca atunci când problema Danzig a fost tatonată de Germania — prin cunoscutele declarațiuni ale președintelui Senatului orașului liber, făcută la Geneva, să deschidă o hui și să vadă că interesele ei firești îi dictează să nu se depărteze de Franța.

Iată deci importanța vizitei generalului Gamelin la Varșovia, vizită care va avea ca răspuns prezența generalului Rydz-Smigly la marile manevre ale armatei franceze, a urmașului la conducerea armatei polone desemnat prin testamentul politic de defunctul mareșal Pilsudsky.

N. T. Simionescu.

INFORMAȚIUNI

La congresul internațional studențesc din Sofia, s'au petrecut regretabile incidente, provocate de unele cercuri universitare bulgare, cari călcând tradiția congresului de a lua în discuție numai probleme cu caracter strict studențesc, s'au dat la mană fâșieri cu caracter irendentist, jgând și provocând pe studenții streini prin diferite injoncțiuni privind ideea integrității teritoriale a României, Jugoslaviei, Greciei și Turciei.

În urma acestui condamnabil act, delegația română, jugoslavă și greacă au părăsit congresul și teritorul bulgar.

Comisiunea districtuală de Fotbal din Brașov, în conformitate cu prevederile regulamentelor convoacă adunarea generală ordinară a districtului pe data de 3 Septembrie 1936, ora 20 la Brașov, în localul inspectoratului Pregătirei Premilitare Sir. Târgul Florilor, cu următoarea ordine de zi: 1. Apele grupărilor. 2. Numirea verficatorilor procesului verbal. 3. Ceiirea procesului verbal anterior. 4. Raportul de activitate. 5. Raportul Financiar. 6. Raportul cenzorilor. 7. Bugetul anului sportiv 1936—37. 8. Alegerea președintelui, a membrilor, cenzorilor și supleanților conform regulamentului.

Jamboreea națională a cerceșilor din Poiana Brașovului se închide cu solemnitatea cuvenită, Joi, în 27 August la ora 10.30.

Demonstrație pentru apărarea populației contra atacurilor aeriene. Azi, Miercuri, între orele 17.30 și 19.30 va avea loc la Brașov o demonstrație pentru orientarea concretă a autorităților și populației asupra fizionomiei unui atac aerian.

Școala profesională „Măria B. Baiulescu” din Brașov, transformată în gimnaziu industrial, conform noiei legi, primește înscrieri pentru toate clasele I—IV. Elevale, cari au absolvit cl. IV a, pot urma dacă doresc cl. V-a după programul vechi, obținând la finele acestui an școlar, diploma de gr. I. Școala are 3 specialități: croitorie, rufărie și țesut, precum și un atelier practic de croitorie, în care se primesc ucenice și practicanți, absolvenți de gr. I și II. Examenul de admitere are loc la 3 Septembrie.

Toaگل, un adevărat amical casei! Cu multă plăcere vă certific, că în farmacia mea de casă nu mi lipsește niciodată Togalul. Eu însu mi întrebunțez Togalul la migrenă, soțul meu contra durerilor reumatice, și de când cunoaștem Togalul nu mai întrebunțăm alt medicament. Togalul ne-a devenit un sincer prieten de casă, care ar trebui să nu lipsească din nici o gospodărie. G. Borghidai, Timișoara.

AVIZ. La Școala de menaj din Brașov au început înscrierile în cl. I, II, III și IV. Informații B-dul Ferdinand No. 6.— Direcțiunea. 473 1-2

...„Și ce ne pasă nouă”.

În mod normal suntem obișnuiți să credem că nepăsarea e determinată de lipsa de bun simț, de incultură, de lipsa de inteligență și de grosolanția omului ce-și face din ea, adesea, o calitate, prin care răsună în viață, se ferecește și i-se deschid foarte des... buzunarele celor ce le pasă — socotți snobi buni de jumult. Cu definiția contrară eram obișnuit debinelea. Cei nepăsători naufragiază și se pierd putrezind ca ori cari animale nefolositoare în marea ocean uman.

Știam perfect că fauna fărăi noastre are multe, chiar foarte multe, exemplare din aceștia și mă ocupam odată cu formula castrării lor, spre a li se pierde orice urmă, ca la orice focare de infecție deslănțuitoare de epidemii. Și ștam deasemenea, că ei activează în mod funest; în societate, ca orice parazit, dar într'o formă nevăzută, sau în tot cazul greu de observat. Dar, dacă natura se desăvârșește prin rațiunea oamenilor de artă și știință consacrați, tinzând către un ideal al perfecțiunii, se vede treaba că și stratul de zgură omenească se îngreșă din ce în ce, spre a fi văzut simțit, și'n sfârșit public.

În una din seri, eșind și eu să consult ziarele și să'mi iau cafeleța ca orice „jumătate” de categoria mea, am luat loc la o masă la „Coroana”. Alături de mine — o masă nconjurată de două perechi de flonșăși, foarte preoeti pași într'o discuție asupra născrăvențiilor unui mână, și ei

prezent, din cursul zilei, este vizitată în treacăt de o doamnă tânără, zămbitoare, gureșivă și cu trăsături ideale. Firește am privit-o și eu în cele câteva minute cât a schimbat câteva vorbe cu cei vizitați, apoi m'am afundat cu capul în ziar.

Dar acesta-i un caz divers, ce nu interesează pe cititorii mei. Nu ne interesează nici societatea dela masă, flonșăși, și nici preocupările lor. Ne interesează natura titlului acestui articol pusă între semnele citirii, fiindcă nu'mi apăsine.

Fără să vreau, din discuțiile vecinilor am desprins că doamna e de curând măritată după un tânăr care are un birou de informații în Capitală și care în decurs de patru-cinci ani și-a construit două case cu peste nouă milioane, că duce un trai de basm cu nevasta, cu câțiva lachei prin casă și meșină la scară, că acum sunt într'un turneu de distracții prin țară, că sunt în fârg pentru cumpărarea unei ferme, și în fine, că înainte a fost un mic funcționar fiscal, concediat. Acum se ocupă cu informații și intervenții pe la ministere, regiile autonome, splanând necazurile, contravențiile, lucrând și rezolvând cererile variate ale provincialilor — de preferință comercianți, industriași ori oameni de afaceri și câștigând și făcând, după caz, afaceri între 40.000, 1—200.000 lei, ba la unele câștigă câte un jumătate milion la câte o vizită, — destul de dese. Și că treaba merge de minune, astfel